

*Zespół Szkół Technicznych
na kartach kronik
i w obiektywie*

Lata 1931 – 1940

Początek i powstanie Zespołu Szkół Technicznych im. Ignacego Mościckiego ściśle wiąże się z dziejami Zjednoczonych Fabryk Związków Azotowych w Mościcach, późniejszej Państwowej Fabryki Związków Azotowych.

Mówiąc o historii ZST w powiązaniu z Zakładami Azotowymi, obecnie Grupą Azoty, nie można pominąć faktu ożywienia gospodarczego Tarnowa po roku 1918, po odzyskaniu przez Polskę niepodległości.

„W latach 1921-1931 nastąpił wzrost liczby robotników we wszystkich działach produkcyjnych na terenie powiatu tarnowskiego. W związku z oddaniem do eksploatacji Państwowej Fabryki Związków Azotowych w Mościcach wzrosła znacznie ranga przemysłu chemicznego. W roku 1921 zatrudniał on zaledwie 7 robotników, podczas gdy w roku 1931 ich liczba wzrosła do 1357. Tym samym ta gałąź przemysłu wysunęła się na drugie miejsce, ustępując jedynie przemysłowi konfekcyjnemu.”

Jedynie w tym szerszym kontekście historycznym można dostrzec źródła uruchomienia kursów zawodowych dla pracowników PFZA, a tym samym powstanie szkoły zawodowej, obecnego Zespołu Szkół Technicznych.

Powstanie fabryki, rozpoczęcie produkcji, uruchomienie pierwszych jej wydziałów skłoniło dyrekcję do powołania kursów zawodowych dla przyszłych pracowników. Fabryka w Mościcach prowadziła we własnym zakresie kursy dokształcające na przodowników, majstrów i laborantów. Inicjatorem kursów dla robotników i mistrzów PFZA, a później ich kierownikiem był naczelnik gminy inż. Stanisław Kubiński, a prowadzącym inż. Jan Motoń, urzędnik Wydziału Mechanicznego PFZA.

Pierwszy kurs zawodowy w Mościcach uruchomiono 31 października 1931 roku. Ukończyło go 44 absolwentów, uzyskując zawód ślusarza. Pierwszy kurs dla 24 laborantów odbył się w 1932 roku. Od tego roku kursy były prowadzone już regularnie i stały się zaczątkiem szkoły zawodowej, która powstała dopiero w 1940 roku.

Te pierwsze doświadczenia organizacyjne i dydaktyczne pozwoliły podjąć działania zmierzające do utworzenia Szkoły Zawodowej jeszcze przed wybuchem wojny, ale niemiecka okupacja kroki te przerwała.

Fakt istnienia kursów zawodowych przed wybuchem II wojny światowej potwierdzają notatki prasowe zamieszczone w piśmie „Głos Ziemi Tarnowskiej” (nr 14 z dnia 4 kwietnia 1936 roku). W artykule pt. „Imponujący zjazd uczestników niedzielnych kursów” autor pisze:

Oprócz normalnej pracy pedagogicznej, szkoła prowadziła kursy dla analfabetów oraz zajęcia doszkolające dla robotników fabryki. W kursach pozaszkolnych organizowanych pod nazwą Niedzielnych Uniwersytetów Wiejskich, corocznie uczestniczyło ponad 300 osób.

Szkoła kształciła przyszłych pracowników PFZA, pomimo ograniczeń finansowych i trudności lokalowych okresu przedwojennego.

Lata 1940 - 1950

Początków tej szkoły szukać należy jeszcze przed 1939 rokiem, kiedy to powstał projekt przekształcenia istniejących już kursów wieczorowych dla pracowników Fabryki Związków Azotowych w Mościcach na Szkołę Rzemieślniczą.

„Już w 1940 roku grono inżynierów Państwowej Fabryki Związków Azotowych Mościce wpadło na pomysł i poczyniło ostrożne poczynania do zorganizowania na terenie fabryki modelu kształcenia dla pracującej młodzieży” – tak wspomina powstanie szkoły jeden z jej absolwentów – Stefek Pyrek. Jako instytucja szkoła została powołana w drugim roku pięcioletniej okupacji niemieckiej. Jednak załóżek szkoły powstał 10 lat wcześniej, kiedy to organizowano roczne kursy dla pracowników PFZA.

W 1945 roku po upaństwowieniu Prywatnego Gimnazjum Mechanicznego, Elektrycznego i Chemicznego, rozpoczęła działalność szkoła państwowa, której zadaniem było nie tylko przygotowanie kadr dla

odbudowującego się przemysłu, ale i danie życiowych szans tarnowskiej i podtarnowskiej młodzieży.

Ważnym momentem w Historii szkoły było rozpoczęcie budowy własnej siedziby 6 lipca 1947 roku, ówczesny kronikarz zanotował:

„O godzinie 7:30 cała młodzież zgromadziła się na boisku, skąd udała się na wspólne nabożeństwo do kaplicy parafialnej. Dzień wstawał piękny i doskonale harmonizował z obchodzoną uroczystością. Na bezchmurnym niebie błyszczato słońce, kąpiąc się w mieniającej się barwami tęczy rosie.

Po nabożeństwie, na podwyższenie przybrany w zieleni i barwy narodowe stanęli przedstawiciele fabryki, władz szkolnych, Związków Zawodowych. Po odegraniu hymnu państwowego i przemówieniach ks. kanonik Stanisław Indyk dokonał poświęcenia kamienia węgielnego umieszczonego w narożniku fundamentów szkoły.”

Budowa postępowała szybko, a rok szkolny 1949/1950 rozpoczął się otwarciem nowego budynku

przy ulicy Lipowej 2. Istotnym wydarzeniem w jej dziejach była pierwsza matura, która odbyła się w 1949 roku, a egzamin składał się z: języka polskiego, fizyki, części maszyn, technologii mechanicznej, gospodarki cieplnej i Polski współczesnej. Warto podkreślić, że już od początku Technikum cieszyło się dobrą opinią.

Na poziom prowadzonych tu zajęć dydaktycznych niewątpliwie wpływ miało zwłaszcza znakomite wyposażenie. Zadbaly o nie władze oświatowe, a także Zakłady Azotowe, które wspierały szkołę finansowo i materialnie. Dzięki temu patronatowi można było realizować wiele śmiałych zawierzeń.

Po wakacjach w 1950 roku oficjalna nazwa jednostki brzmiała: **Zespół Szkół Chemicznych.**

Lata 1950 - 1960

Zespół Szkół Chemicznych utworzony w 1950 roku obejmował: Gimnazjum, Liceum, Szkołę Przemysłową oraz nowo utworzone Czteroletnie Technikum Chemiczne. W 1951 r. funkcję dyrektora zespołu szkół objął Leopold Pawłowski, który kierował placówką do 1960 roku. W kolejnej dekadzie istnienia ZSCH miały miejsce ważne wydarzenia:

- utworzenie internatu dla młodzieży szkolnej (300 miejsc),*
- zmiana modelu nauczania - wprowadzenie tzw. systemu gabinetowego: j. polski, matematyka, fizyka, historia, chemia, elektrotechnika, przysposobienie wojskowe,*
- wprowadzenie jednolitych ubrań i emblematów dla uczniów,*
- cykliczne wizyty przedstawicieli świata kultury, szkołę odwiedzili: H. Czerny - Stefańska, M. Fogg, W. Broniewski.*

Funkcjonowanie społeczności szkolnej podporządkowane zostało zabiegowi ideologizacji, charakterystycznej dla okresu socrealizmu, w związku z tym odbywały się codzienne apele szkolne, uroczystości rocznicowe np. ku czci rewolucji październikowej:

„My młodzież, doceniając doniosłość Rewolucji Październikowej, w realizacji Planu 6-letniego w ramach czynu społecznego wykonaliśmy w ciągu br. 2387 junakodniówek zamiast 1500 zobowiązanych. Zobowiązujemy się uroczyście w dniu dzisiejszym tj. 7 XI 1950 jako w 33 rocznicę Rewolucji Październikowej wyteżyc wszystkie siły nad podniesieniem wydajności pracy, jak też wyszkolić się na pełnowartościowych obywateli” (Kronika szkolna rok 1950). W szkole powstaje kółko Związku Młodzieży Socjalistycznej, a wśród zaplanowanych prac czytamy: organizowanie spotkań z literatami, zakład, udzielanie pomocy starszym kolegom. Systematycznie przyjeżdża do szkoły Artos, powstaje chór, orkiestra szkolna, istnieje zespół dramatyczny i taneczny. Mają miejsce przeglądy

dorobku zajęć pozalekcyjnych, widać wyraźnie, że ten rodzaj pracy z młodzieżą jest preferowany.

Pod hasłem „zawsze na czele” - dyrekcja szkoły postarała się, by w warsztacie szkolnym zbudowano antenę telewizyjną i jako pierwszą w Tarnowie-Świerczkowie zamontowano ją na dachu. Znakiem czasu są też odwiedziny gości zagranicznych z bratnich krajów demokracji ludowej: Węgrów, Jugosłowian, Kubańczyków.

Lata 1960 - 1970

„Gazeta Krakowska” w dniu 29.09.1959 roku na swoich łamach zamieszcza notatkę:

„W roku szkolnym 1959/1960 otworzono Zasadniczą Szkołę Przyzakładową kształcąca kadry pracowników wyłącznie dla Zakładów Azotowych w Tarnowie (...) Technikum należy do jednych z najlepszych w Polsce (...). W bieżącym roku szkolnym we wszystkich trzech szkołach pobiera naukę 1036 uczennic i uczniów w 27 klasach. W szkole wykłada 64 nauczycieli. W następnych latach szkoła będzie się dalej

rozbudowywata ze względu na wielki rozwój miejscowego przemysłu chemicznego."

Coraz częściej szkołę określa się mianem kombinatu szkolnego w 1962 roku w 58 klasach uczy się około 2100 uczniów, zajęcia teoretyczne i warsztatowe odbywają się na 2 zmiany. W obrębie zespołu szkół funkcjonują: Technikum Chemiczne, Technikum dla Pracujących i Państwowa Szkoła Techniczna. Wielką wagę przywiązuje się do uczestnictwa uczniów w zajęciach pozalekcyjnych - w szkole działa 16 różnych zespołów i kół zainteresowań. O randze szkoły świadczy fakt, że tu właśnie odbywają się narady dyrektorów szkół zawodowych Krakowskiego Okręgu Szkolnego. Preznie działa Podstawowa Organizacja Partyjna i Związek Nauczycielska Polskiego.

W roku szkolnym 1962/1963 zasadnicza Szkoła Zawodowa zostaje przeniesiona do budynku przy ulicy Zbylitowskiej.

1 lutego 1964 roku zostaje utworzony Zespół Szkół Zawodowych, a 1 sierpnia zostaje zlikwidowany Zakład Szkolenia Zawodowego, a w jego miejsce powstaje

Ośrodek Kształcenia Ustawicznego (OKU), w skład którego wchodzi wszystkie jednostki szkolne także wewnątrzzakładowe, punkty konsultacyjne Politechniki Krakowskiej i AGH. Dyrektorem OKU zostaje mgr inż. Józef Pierzchata, a po jego przejściu na emeryturę w 1982, funkcję dyrektora objął mgr inż. Jan Krawczyk. Mgr inż. J. Krawczyk funkcję dyr. OKU pełni równoległe ze stanowiskiem dyrektora Technikum Chemicznego, późniejszego Zespołu Szkół Technicznych. Ośrodek Kształcenia Ustawicznego kończy działalność w 1990 roku. Szkoła cieszy się dużym powodzeniem w środowisku tarnowskim i w powiatach przyległych do Tarnowa, liczba kandydatów zgłaszających się do Technikum sięga 5-6 osób na jedno miejsce.

Następuje modernizacja bazy dydaktycznej, powstają nowe laboratoria chemiczne, pracownia pomiarów i automatyki, które są dumą szkoły.

Od września 1966 roku Zespół zmienia nazwę na Zakład Szkolenia Zawodowego i obejmuje dwie oddzielne jednostki szkolne: Technikum Chemiczne oraz Zasadniczą Szkołę Zawodową. We wrześniu 1966 zespół

zmienia nazwę na Zakład Szkolenia Zawodowego i obejmuje szkoły: Technikum Chemiczne, Technikum dla Pracujących, Zasadnicza Szkoła Chemiczna oraz Szkoła Przyzakładowa, której dyrektorem zostaje mgr inż. Józef Pierzchata.

W 1966 roku kronikarz donosi:

„Odsświetny wygląd przybrała nasza aula, jej wnętrze szczerze wypełnili zaproszeni goście, absolwenci, rodzice i sami uczniowie. Wszyscy oni uczestniczyli w uroczystości przekazania Technikum Chemicznemu sztandaru ufundowanego przez Zakłady Azotowe. To wymowny dar, będący zapowiedzią dalszej współpracy z potężną fabryką.”

Przemawiający wielokrotnie podkreślali, że spośród naszych absolwentów rekrutują się pracownicy wyższych uczelni, wysocy rangą wojskowi, działacze społeczni, dyrektorzy i kierownicy zakładów przemysłowych. Uczniowie ciągle zwyciężają w różnych konkursach, quizach, przeglądach.”

Lata 1970 - 1980

Popularne w Tarnowie i województwie krakowskim Technikum Chemiczne przeżywa okres wielkiego rozkwitu. Można by postawić pytanie: jakie były tendencje w procesie dydaktyczno - wychowawczym w latach propagandy sukcesu i silnego państwa socjalistycznego. Odpowiedź na powyższe pytanie odnajdziemy w artykule dyrektora Technikum Chemicznego mgr inż. Jana Krawczyka, zamieszczonym w „Tarnowskich Azotach” w sierpniu 1970 roku.

„Istotnym celem działania będzie pogłębianie wiedzy ideowo - wychowawczej, głównie przez rozwijanie postawy czynnego zaangażowania, aktywności społecznej ucznia, rozszerzanie i wzmacnianie działalności szkolnych organizacji ideowo - wychowawczych ZMS (Związku Młodzieży Socjalistycznej) ZHP i Samorządu Uczniowskiego.”

Teoretyczne założenia, sformułowane przez długoletniego dyrektora szkoły były realizowane w praktyce szkolnej poprzez tzw. System Fleminga.

Każda jednostka lekcyjna prowadzona była metodą problemową, uznaną za szczególnie nowoczesną. W latach 70-tych wielką wagę przykładano do zajęć pozalekcyjnych tzw.: przedmiotowych, artystycznych i sportowych. W roku szk. 1974/1975 Technikum Chemiczne zostało uznane za najbardziej usportowioną szkołę w powiecie. Coroczne „Dni Sportu” zostały przygotowane już z wykorzystaniem nowej hali sportowej, która została oddana „w przeddzień VII Zjazdu PZPR na użytek tarnowskiej młodzieży, nie tylko szkół zawodowych, ale całej dzielnicy i miasta” – czytamy w „Tarnowskich Azotach”. Zobowiązania przedzjazdowe w tzw. czyny społeczne przyspieszyły oddanie tego obiektu wybudowanego przez Zakłady Azotowe w ciągu 2 lat. Czyny społeczne modne były nie tylko wśród załóg pracujących i ludzi partii, ale także w szkole. Jesienne przerwy na pracę społeczną uczniów to rys charakterystyczny tych lat.

Lata 1980 - 1990

Dekada lat 1980 - 1990 stanowiła istotny przelom w dziejach powojennej Polski. Wydarzenia zapoczątkowane przez podziemne organizacje robotnicze, powstanie „Solidarności”, akcje strajkowe i ogłoszenie stanu wojennego znacząco wpłynęły na funkcjonowanie szkoły. Jesienią 1980 roku w szkole powstał Związek Nauczycielski NSZZ „Solidarność”, liczący początkowo 35 członków. 11 listopada 1981 roku obchodzono w szkole po raz pierwszy 63 rocznicę odzyskania niepodległości. W 1982 roku Technikum Chemiczne zmienia nazwę i powstaje Zespół Szkół Technicznych Zakładów Azotowych im. F. Dzierżyńskiego, który obejmuje placówki: 5-letnie Technikum Zawodowe, 4-letnie Liceum Zawodowe, 2-letnie Policealne Studium Zawodowe, 3-letnie Technikum Zawodowe dla Pracujących.

W dalszym ciągu mocno akcentowana jest praca zajęć pozalekcyjnych. Bogata oferta programowa w tym zakresie oraz osiągnięcia uczniów powoduje, że szkoła należy do Klubu Otwartych Szkół, a od maja 1987 roku,

Zespół Szkół Technicznych jako jedyny w województwie zostaje przyjęty do Klubu Przewodzących Szkół.

Przetomowym wydarzeniem w dziejach szkoły stało się oddanie do użytku nowego budynku pracowni i laboratoriów, do którego przeniesione zostały pracownie: pomiarów i automatyki, elektryczne, chemiczne, techniczne, a także nowatorskie wówczas - informatyczne. Natomiast w budynku przy ulicy Kwiatkowskiego pozostały gabinety przedmiotów ogólnokształcących, a także powiększone pomieszczenia biblioteki i czytelní.

Nadchodzi rok 1989, przetomowy w historii naszego kraju, odzwierciedlający nastroje społeczne, a także spore zmiany w oświacie. Z końcem roku szkolnego 1989/90 po odejściu na emeryturę dyr. Jana Krawczyka, zostaje powołany na stanowisko w tajnych wyborach głosami wszystkich wyborców mgr Jerzy Pantera. Zmiany programowe, wprowadzenie nauki religii, sześciostopniowa skala ocen, zmiany w regulaminie szkoły - to najważniejsze zwiastuny zmian ustrojowych. W obyczajowości szkoły pojawiają się inne elementy

np. spotkania optatkowe, a z inicjatywy dyrektora zostaje wprowadzony „Tydzień ekologiczny w szkole.”

Od 1990 roku Ministerstwo Edukacji Narodowej zapowiedziało dalsze zmiany programowe, a także zmiany metod zarządzania oświatą, idące w kierunku demokratyzacji.

Wielkim osiągnięciem dekady lat 1980 - 1990 stało się coroczne przyznawanie tytułu **Prymusa ZST** czyli najlepszego absolwenta szkoły. Z inicjatywy nauczycielki ekonomiki p. Zdzistawy Przyśliwskiej od 1986 roku Rada Pedagogiczna spośród absolwentów szkoły wyłania najlepszego ucznia. Po raz pierwszy tytuł ten został przyznany uczniowi klasy 5 TAP **Krzysztofowi Stefańskiemu** (r. szk. 1985/1986). Sam tytuł, jak i procedura jego przyznawania mobilizują uczniów, skłaniają do szlachetnej rywalizacji, której owocem są znakomite wyniki w nauce, praca na rzecz szkoły i wzorowa postawa.

Lata 1990 - 2000

W roku szkolnym 1991/1992 po rezygnacji z funkcji dyrektora mgr Jerzego Pantery na stanowisko dyrektora Zespołu Szkół Technicznych powołany został w wyniku konkursu mgr inż. Wiesław Zimowski. W wywiadzie zamieszczonym w „Tarnowskich Azotach” nowo mianowany dyrektor stwierdza: „Marzy mi się szkoła, do której przychodzą uczniowie z potrzeby zdobywania wiedzy i zdolności, a nie przymusu”.

Powyższe słowa ówczesnego dyrektora ZST, także i dzisiaj nie straciły na aktualności. Mgr inż. W. Zimowski musiał borykać się z wieloma problemami w oświacie. Podstawowym dokumentem, w oparciu o który pracuje szkoła jest własny Statut i Regulamin, tak więc liczy się teraz samorządność. Z drugiej jednak strony oddzielenie szkoły od Zakładów Azotowych (1994 rok) i coraz mniejszy budżet oświaty powodują liczne kłopoty finansowe, wyrażające się znacznym zmniejszeniem godzin pozalekcyjnych, czy też zmniejszeniem ilości godzin w każdej klasie.

W roku szkolnym 1992/1993 decyzją Kuratora Oświaty utworzono Liceum Ogólnokształcące z poszerzonym programem informatyki. Od 1 stycznia 1994 roku w ramach programu pilotażowego staliśmy się szkołą samorządową, tzn. że nadzór pedagogiczny sprawuje Kuratorium Oświaty, jednakże organem prowadzącym jest Gmina Miasta Tarnowa.

Do tradycji szkolnej należy organizowany przez samorząd „Tydzień Kultury Szkolnej”, wydawanie gazetek „Pauper”, „Goniec ZST”, współpraca uczniów z Domem Matego Dziecka oraz Specjalnym Ośrodkiem Szkolno - Wychowawczym.

Od 1993 roku Szkoła należy do światowej sieci edukacji ekologicznej dotyczącej badań jakości rzek pt. „Green”. Do tego programu należy 38 szkół z całej Polski, w tym Zespół Szkół Technicznych Tarnów - Mościce. W ramach ambitnego programu szkoła organizuje konferencje przewidziane planem, przeprowadza systematyczne badania czystości wody Dunajca, rozpowszechnia wiedzę ekologiczną wśród młodzieży.

Zespół Szkół jest nadal jedną z najważniejszych i znaczących placówek dydaktyczno - wychowawczych w województwie tarnowskim, wśród szkół wysoko ocenianych przez władze oświatowe.

Lata 2000 - 2010

Kolejna dekada z historii szkoły otwierająca XXI wiek obfitowała w liczne wydarzenia o charakterze naukowym, kulturalnym i sportowym. Szkoła jako licząca się placówka wkraczała w nowe stulecie z bardzo dobrym zapleczem naukowym, dobrze wyposażonymi pracownikami i z nadzieją na kolejne sukcesy.

Obecnie w skład Zespołu wchodzi: Technikum Zawodowe 5-letnie o specjalnościach: technik procesów chemicznych, analiza chemiczna, technologia wody, budowa napędów pneumatycznych i hydraulicznych, aparatura kontrolno - pomiarowa, aparaty i urządzenia przemysłu chemicznego, elektroenergetyka, elektroniczne maszyny i systemy cyfrowe, elektryczna i elektroniczna automatyka przemysłowa, Liceum Ogólnokształcące 4-letnie z poszerzonym programem informatyki, Liceum Zawodowe 4-letnie, Studium Zawodowe 2-letnie o specjalności technologia wody, Technikum 3-letnie dla dorosłych o specjalności: aparaty i urządzenia przemysłu chemicznego. W roku szkolnym 2000-2001 uczęszczało do Zespołu 1020 uczniów, kadre pedagogiczną stanowiło

95 nauczycieli. Bazę dydaktyczną stanowią budynki przy ul. Chemicznej i Kwiatkowskiego oraz internat przy ul. Szarych Szeregów.

Szkola stanęła wówczas wobec nowych wyzwań reformy oświatowej, na mocy której powołano 6-letnią szkołę podstawową, 3-letnie gimnazjum, 4-letnie technikum i 3-letnie Liceum Ogólnokształcące. W roku szkolnym 2001/2002 naukę w ZST rozpoczęli absolwenci zreformowanego gimnazjum, którzy w 3 lata później (10) 2004/2005 i w 4 lata później (Technikum) r. szk. 2005/2006 zdawali Nową Maturę, egzamin maturalny i zawodowy według nowych, zmienionych zasad.

W latach 1991-2002 szkołą kierował dyrektor mgr inż. Wiesław Zimowski i wówczas placówka przyjęła swego patrona - Ignacego Mościckiego.

4 czerwca 2001 roku odbyły się uroczystości związane z nadaniem szkole imienia Ignacego Mościckiego. Wybierając go na patrona i wzór do naśladowania kierowano się wieloma względami, ale

zadecydowały fakty: ponad 60 prac naukowych pisanych po polsku, niemiecku, francusku, 40 patentów zgłoszonych w Polsce, Anglii, Stanach Zjednoczonych, Belgii i na Węgrzech, liczne doktoraty honoris causa światowych uczelni, a przede wszystkim godna naśladowania postawa patriotyczna. Ignacy Mościcki w nie dający się przecenić sposób wpłynął na rozwój polskiej nauki i rodzimego przemysłu, w tym naszych Mościc. Jako prezydent całą wiedzę, talent i energię spożytkował dla dobra kraju dźwigającego się z półtorawiekowej niewoli.

Jego słowa: „Trwałymi pozostaną rzeczy wielkie” stanowią dla nas hasło na dziś i na przyszłość.

Szkota w swoim działaniu odwołuje się też do nauki wielkiego Polaka, papieża Jana Pawła II, którego Apostolskie Błogosławieństwo z osobistym podpisem otrzymaliśmy na okoliczność 50-lecia istnienia szkoły.

W latach 2003-2005 obowiązki dyrektora Zespołu pełni pani mgr inż. Halina Tokarska, wieloletni pedagog, wychowawca młodzieży. W okresie trzech lat kierowania szkołą, sprawowania funkcji kierowniczej

przez p. Tokarską odnotowano wiele sukcesów naukowych wychowanków ZST, znacznie wzrósł poziom nauczania.

Szkolne kroniki odnotowały osiągnięcia uczniów podczas olimpiad i turniejów techniki. W roku 2005 na szczególne wyróżnienie zasługują Marcin Jakubowski i Krzysztof Winiarski:

➤ Finaliści XXXI Ogólnopolskiej Olimpiady Wiedzy Technicznej.

Warto podkreślić, że Marcin został sklasyfikowany na pierwszej pozycji wśród małopolskich uczniów.

➤ Zwycięzcy Turnieju Młodych Mistrzów Techniki, w kategorii „przemysł techniczny” w osobach:

Daniel Martyka i Krzysztof Winiarski
oraz Łukasz Czerwiński i Krzysztof Paluchowski

Podopieczni nauczycieli - p. Janusza Chmielewskiego, p. Andrzeja Kiecia, p. Marka Ptachty i p. Roberta Hosaji uzyskali prawo wyboru dowolnego kierunku studiów technicznych, otrzymali indeks wyższej uczelni.

Po raz pierwszy w roku szkolnym 2004/2005 przeprowadzono egzamin maturalny według nowej formy, pod nazwą Nowa Matura i równocześnie klasy programowo najwyższe technikum 5-letniego przystąpiły po raz ostatni do egzaminu dojrzałości w tradycyjnej formie. W ciągu jednego roku szkolnego przeprowadzono równocześnie egzaminy maturalne i zawodowe w 5-letnim technikum i egzamin „Nowa Matura” w 3-letnim LO oraz LPZI.

Przedsięwzięcie to wymagało wdrożenia i zastosowania wielu nowych logistycznych rozwiązań, lecz dzięki operatywności pani dyrektor Tokarskiej i zaangażowaniu całego grona nauczycielskiego - egzamin dojrzałości przebiegł sprawnie i bez większych zakłóceń.

Od 1 września 2005 roku na stanowisko dyrektora Zespołu Szkół Technicznych został powołany mgr inż. Krzysztof Kotaciński.

ZST jest jedną z lepszych placówek oświatowych w Tarnowie. Szybko reaguje na potrzeby lokalnego środowiska i rynku pracy. Corocznie modyfikuje się

plany i programy kształcenia, otwiera nowe kierunki i specjalności.

Zespół Szkół Technicznych skupia w swej strukturze: Technikum nr 1, VIII Liceum Ogólnokształcące, II Liceum Profilowane. 1004 uczniów pod kierunkiem 81 nauczycieli kształcą się w różnych specjalnościach. Szczególną popularnością cieszą się te, które są związane z rozwojem technik informacyjnych: systemy komputerowe, maszyny i systemy cyfrowe, aplikacje internetowe, mechatronika. Ponadto młodzież wybiera klasy technikum o profilu mechanicznym, elektrycznym i ochrony środowiska, a wśród klas licealnych dominują zespoły: matematyczno - informatyczne, humanistyczne, biologiczno - chemiczne. Uczniowie nasi śmiało mogą konkurować z przedstawicielami renomowanych szkół polskich.

Prace dyplomowane uczniów ZST zostały także docenione w konkursie na najlepszą pracę dyplomową w Małopolsce „Technik 2005”; ich autorzy zdobyli: I miejsce za zaprojektowanie i wykonanie miernika szkodliwości pola magnetycznego na organizm ludzki

przy rozdzielniach niskiego napięcia oraz III miejsce za zaprojektowanie i wykonanie systemu generatorów prądów diadynamicznych. Z kolei Tarnowski Oddział Stowarzyszenia Elektryków Polskich przyznał dwa pierwsze miejsca naszym maturzystom w konkursie na najlepszą pracę dyplomową średnich szkół technicznych regionu tarnowskiego.

Żywo interesujemy się też osiągnięciami dawnych absolwentów. Wielu z nich ukończyło studia, niektórzy zdobywają wyższe stopnie naukowe w kraju i za granicą. Spora grupa zajmuje znaczące stanowiska w administracji państwowej, przemyśle. W ostatnich latach szczególnie dumni jesteśmy ze światowej kariery Wilhelma Sasnala, którego obrazy robią furorę w świecie i wystawiane są w najbardziej prestiżowych galeriach sztuki współczesnej. Nie można oczywiście powiedzieć, że jego artystyczne sukcesy są wynikiem edukacji w naszej szkole, ale już sam ten fakt nobilituje.

Lata 2011-2013

U progu kolejnej dekady funkcjonowania Zespołu Szkół Technicznych w środowisku tarnowskim mają miejsce ważne uroczystości i wydarzenia. Szkoła kierowana przez mgr inż. Krzysztofa Kotacińskiego nadal zajmuje wysoka pozycję wśród szkół technicznych regionu tarnowskiego. Nawiazując do tradycji wielkich pedagogów, wychowawców wielu pokoleń młodzieży, jak: kpt. Józef Urbaniak, prof. Zofia Nawrocka, prof. Aleksandra Stec, prof. Janina Plichta czy prof. Janusz Prochot - nauczyciele i pracownicy szkoły podejmują trud kształcenia przyszłej kadry technicznej. Rok szkolny 2010/2011 obfitował w znaczące wydarzenia. Jednym z nich było nadanie imienia Sali gimnastycznej oraz odstonięcie tablicy pamiątkowej długoletniego nauczyciela naszej szkoły - kpt. Józefa Urbaniaka. W dniu 18 marca 2011 roku w auli ZST zgromadzili się znamienici goście, wśród nich córki kpt. J. Urbaniaka wraz z rodzinami: p. Eleonora Kostrzewska, państwo Anna i Edmund Krakowscy, państwo Barbara i Wojciech Tarnowscy. W uroczystości

uczestniczyli emerytowani nauczyciele, uczniowie i wychowankowie Józefa Urbaniaka oraz przedstawiciele tarnowskich władz oświatowych, samorządowych i wiodących zakładów przemysłowych.

Kapitan Józef Urbaniak ps. „Jumbo”, były oficer 16 p. p. Ziemi Tarnowskiej za swoje zasługi dla ojczyzny został odznaczony Krzyżem *Virtuti Militari*.

Otoczony powszechnym szacunkiem pełnił służbę nauczycielską w latach 1947 - 1971. Jako wielki pasjonat sportu stanowi wzór do naśladowania dla nauczycieli i wychowawców.

Placówka o tak bogatej tradycji, licząca obecnie 68 lat wciąż poszerza ofertę edukacyjną i podejmuje nowe wyzwania. Od roku 2010 w Mościckim technikum funkcjonuje nowy kierunek kształcenia: fototechnik z elementami fotografii reklamowej i artystycznej. Ponadto młodzież kształci się w klasach technikum o profilach: technik elektronik, technik elektryk, technik informatyk, technik mechanik, technik analityk.

Szkola posiada bardzo dobra bazę dydaktyczną, zatrudnia doskonałych wykładowców i swą ofertę kształcenia kieruje do gimnazjalistów, zainteresowanych przedmiotami ścisłymi. Proponuje zarówno tradycyjne, jak i nowoczesne kierunki kształcenia, a co najważniejsze - konkretne zawody. Absolwenci technikum należą dzisiaj do grupy ludzi, nie mających większych problemów ze znalezieniem pracy. Elektryk, automatyk, mechanik, elektronik to przedstawiciele zawodów, poszukiwanych przez pracodawców, wciąż atrakcyjnych na rynku pracy.

Mościckie Technikum zachęca gimnazjalistów nie tylko bogatą ofertą edukacyjną, lecz także atrakcyjnym wyposażeniem pracowni przedmiotowych oraz odświeżonym, wyremontowanym budynkiem szkoły.

W latach 2010 - 2012 została wykonana termomodernizacja głównego budynku szkoły, przy wsparciu finansowym z Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej i przy udziale prywatnych sponsorów.

Pomimo obiektywnych trudności szkolnictwa średniego, niżu demograficznego i malejących środków finansowych ZST z nadzieją patrzy w przyszłość.

Szkola jako miejsce realizacji wielu nowoczesnych projektów edukacyjnych, europejskie, jak np.: Eduscience, Diversity, czy też w przyszłości Comenius i Leonardo stwarza młodym, ludziom dobre warunki do rozwijania zainteresowań. Aktywnie działa Szkolny klub Krajoznawczo - Turystyczny „Wehikut”, Samorząd Szkolny, Polski Czerwony Krzyż, oddział Caritas, propagowana jest także działalność sportowa charytatywna.